

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: 78 Pn-387/2025-22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu tog suda dr.sc. Ljiljani Matuško Antonić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Marka Bekića, iz Sesveta, Dugoselska cesta 52, OIB: 75069426513, zastupan po punomoćniku Ivici Čuturiću, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, zastupan po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Grgić & partneri iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 10. ožujka 2026. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja Ivice Čuturića, odvjetnika i punomoćnice tuženika Dajane Tice, odvjetnice, dana 23. travnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d., Ulica grada Vukovara 282, Zagreb platiti tužitelju Marku Bekiću, iz Sesveta, Dugoselska cesta 52, s osnova neimovinske štete i imovinske štete daljnji iznos u visini od 2.353,46 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 24. veljače 2025. godine do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj zahtjeva isplatu zatezne kamate na dosuđeni iznos od 2.353,46 EUR od 23. studenog 2024. godine do 24. veljače 2025. godine.

III. Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d., Ulica grada Vukovara 282, Zagreb naknaditi tužitelju Marku Bekiću, iz Sesveta, Dugoselska cesta 52, parnični trošak u visini iznosa od 2.028,18 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 23. travnja 2026. godine do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz

natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

r i j e š i o j e

Dopušta se objektivna preinaka tužbe povišenjem tužbenog zahtjeva.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da se dana 11. lipnja 2024. godine oko 7,40 sati dogodila prometna nezgoda u Zagrebu, na križanju Avenije Dubrovnik i Avenije Većeslava Holjevca u kojoj je stradao kao vozač vozila registarske oznake ZG 5215 HI, a za koju prometnu nezgodu je odgovoran osiguranik tuženika. Tužitelj nadalje navodi da je u predmetnom štetnom događaju zadobio tjelesne ozljede zbog kojih joj je povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno/duševno zdravlje, da se obratio u mirnom postupku tuženiku radi naknade štete odštenim zahtjevom od 22. studenog 2024. godine i da mu je tuženik u mirnom postupku isplatio iznos od 1.000,00 EUR, no isti iznos nikako ne može predstavljati pravičnu novčanu naknadu tužitelju. Tužitelj potražuje daljnju naknadu štete s osnova neimovinske i imovinske štete tako da zahtjeva daljnju štetu u visini iznosa od 1.800,00 EUR s osnova neimovinske i imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 23. studenog 2024. pa do isplate. Predlaže usvojiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu parničnog troška sa zateznom kamatom tekućom od dana presuđenja do dana isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ne osporava nastanak štetnog događaja, pasivnu legitimaciju i odgovornost, osporava visinu tužbenog zahtjeva. Tuženik se protivi očitovanju tužitelja na odgovor na tužbu jer bi se očitovanjem nepotrebno povećali troškovi parničnog postupka. Tuženik predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu parničnog troška.

3. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u Izvid štete (list 5 spisa), medicinsku dokumentaciju za tužitelja (list 6-10 spisa), odštetni zahtjev tužitelja od 22.11.2024.g. (list 11-12 spisa), odluke Županijskih sudova (list 50-55 spisa), proveden je dokaz medicinskim vještačenjem po vještaku Jakši Filipoviću Čugura,.

Ocjenom provedenih dokaza kako svakog zasebno tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine broj" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 70/19, 80/22, 155/23 i 145/25, dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

4. Predmet ovog spora je naknada neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno/duševno zdravlje, te naknada imovinske štete s osnova pružene tuđe pomoći i njege. Između stranaka sporna je visina štete.

5. Sud je na okolnost utvrđivanja osnova i visine tužbenog zahtjeva proveo dokaz medicinskim vještačenjem po vještaku Jakši Filipoviću Čugura. Vještak u nalazu i mišljenju od 14. prosinca 2025. godine navodi da je tužitelj u štetnom događaju zadobio trzajnu povredu vrata, po ozljeđivanju pregledan u KBC Zagreb, RTG bez prijeloma, preporuka ovratnik, analgetik i mirovanje. Tužitelj liječen prema pravilima medicinske struke. Vještak u mišljenju navodi da je liječenje završeno dana 10. siječnja 2025. godine. Nadalje navodi da

je tužitelj trpio bol jakog intenziteta jedan (1) dan, srednjeg intenziteta pet (5) dana, a manjeg intenziteta četrdesetpet (45) dana, trpio je primarni strah koji je bio jačeg intenziteta i kratkotrajan, potom je trpio tzv. sekundarni strah jačeg intenziteta u trajanju od jednog (1) dana, srednjeg intenziteta pet (5) dana, a potom se nastavlja stanje tzv. kasnog straha u vidu bojaznosti i zabrinutosti od četrdeset (40) dana. Kod tužitelja po provedenom liječenju zaostaju trajne posljedice od 1-2%. Tužitelju je trebala tuđa pomoć i njega u trajanju od dva (2) sata kroz trideset (30) dana.

Nalaz i mišljenje vještaka sud je u cijelosti prihvatio, jer je dano na jasan i određeni način, u skladu s pravilima struke. Tužitelj i tuženik nemaju primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka.

6. Sud je uzevši u obzir sve navedene i utvrđene činjenice, posebno trajanje i intenzitet fizičkih boli i straha, te zaostalih trajnih posljedica, a kako je to utvrdio vještak u nalazu i mišljenju, ocijenio da tužitelju je povrijeđeno pravo osobnosti u vidu povrede prava na tjelesno i duševno zdravlje. Zakon o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 112/11, 78/15, 28/18, 126/21, 156/22, 153/23, dalje: ZOO) u odredbi čl. 1100. st. 1. propisuje da će u slučaju povrede prava osobnosti sud, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Također, pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom (čl. 1100. st. 2. ZOO).

Sud se prilikom odmjeravanja pravične novčane naknade rukovodio utvrđenjima da je tužitelj predmetnog štetnog događaja pretrpio fizičke boli, pretrpio je strah koji je tužitelj proživio po predmetnom ozljeđivanju, kod tužitelja zaostaju trajne posljedice u omjeru od 1-2% uslijed redukcije vratne kralježnice lakog stupnja. Također, sud se vodio i činjenicom da svrha pravične novčane naknade nije lukrativnog karaktera niti je ekvivalent, a niti može biti, za povrijeđeno tjelesno i duševno zdravlje, nego se dosuđuje kako bi si oštećenik s pomoću drugih dobara i zadovoljstava, a koje može pribaviti za novac, ublažio posljedice pretrpljene neimovinske štete.

7. S obzirom na navedeno te na utvrđenje suda da težina povrede i okolnosti predmetnog slučaja tužitelju daju pravo na pravičnu novčanu naknadu (čl. 1100. st. 1. ZOO), sud je utvrdio da tužitelju pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu zbog povrede prava na tjelesno i duševno zdravlje.

Sud bi tužitelju za pretrpljenu neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti na tjelesno/duševno zdravlje dosudio iznos u visini 3.393,00 EUR.

8. Sud je utvrdio na temelju nalaza i mišljenja vještaka da je tužitelju bila potrebna tuđa pomoć u trajanju od dva (2) sata kroz trideset (30) dana, ukupno 60 sati. Cijeneći opseg utvrđene tuđe pomoći kao i cijenu satnice takve pomoći na slobodnom tržištu, sud je temeljem čl. 223. ZPP-a utvrdio da je cijena sata pružanja takve pomoći iznos od 7,00 EUR, to je tužitelju po ovom osnovu dosuđen iznos od 420,00 EUR.

9. Između stranaka nije sporno da je tuženik isplatio nesporni iznos u mirnom postupku u visini od 1.000,00 EUR.

Sud bi time dosudio tužitelju ukupan iznos u visini od 3.813,00 EUR s osnova neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i/ili duševno zdravlje te s osnova imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu.

10. Tužitelj nakon provedenog dokaza medicinskim vještačenjem potražuje s osnova neimovinske štete za povredu prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje i s osnova imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu ukupan iznos od 3.353,46 EUR, a kako je tuženik isplatio mu u mirnom postupku nesporni iznos štete u visini od 1.000,00 EUR to tužitelj zahtjeva daljnju isplatu tj. naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno/duševno zdravlje i s osnova imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu u iznosu od 2.353,46 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 23. studenog 2024. godine do isplate.

11. Tuženik se protivi visini cijene sata za pruženu tuđu pomoć i njegu u visini od 7,00 EUR po satu, ističe da nije uobičajena sudska praksa da se cijena sata obračunava iznad 4,00 EUR po satu, poziva se na stajalište Županijskog suda u Zagrebu zauzeto u odluci poslovni broj GŽ-3677/2024.

Sud je navode tuženika u odnosu na visinu sata za pruženu tuđu pomoć i njegu ocijenio kao neosnovane, budući da ovaj sud je utvrdio cijenu satnice takve pomoći na slobodnom tržištu temeljem čl. 223. ZPP-a tj. da je cijena sata pružanja takve pomoći iznos od 7,00 EUR. Nadalje sud ističe kako tuženik na kojem je teret dokaza (čl.221.a. ZPP-a) ne dostavlja dokaz niti predlaže provođenje dokaznog postupka na okolnost utvrđivanja visine cijene satnice za pruženu pomoć i njegu NKV radnika (nije sporno da su pomoć i njegu pružali tužitelju članovi obitelji), a odluka jednog višeg suda iz 2024. godine svakako nije dokaz da je uobičajena cijena sata za pruženu tuđu pomoć i njegu iznos od 4,00 EUR po satu.

12. Sud bi tužitelju dosudio ukupan iznos s osnova neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno/duševno zdravlje i s osnova imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu u ukupnom iznosu od 3.813,00 EUR. Kako je tuženik isplatio tužitelju iznos u visini od ukupno 1.000,00 EUR, to bi sud dosudio tužitelju daljnji iznos štete u iznosu od 2.813,00 EUR. Kako je tužitelj zahtijevao konačno postavljenim tužbenim zahtjevom s osnova neimovinske štete za povredu prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje i s osnova imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu ukupan iznos od 2.353,46 EUR do isplate to je sud dosudio tužitelju iznos u visini od 2.353,46 EUR sa zateznom kamatom, sve kao pod točkom I. izreke presude.

13. Tuženik se protivi preinaci tužbenog zahtjeva u vidu povišenja istoga, a koji konačni tužbeni zahtjev tužitelj specificira nakon provedenog medicinskog vještačenja podneskom od 09. siječnja 2026. godine. Tuženik nadalje osporava i zatraženi tijekom zatezne kamate jer je tužitelj dostavio medicinsku dokumentaciju koja utječe na tijek liječenja.

Sud je ocijenio kao osnovane navode tuženika u odnosu na tijek zatezne kamate na utuženi iznos.

Tuženik navodi da je tužitelj dostavio novu medicinsku dokumentaciju uz tužbu od 10.01.2025. godine a koja utječe na tijek liječenja. Tužitelj je dostavio uz tužbu povijest bolesti od 20.01.2025. godine a koja dokumentacija prileži na listu 10 spisa. Na temelju nalaza i mišljenja vještaka Jakše Filipovića Čugure sud je utvrdio da je liječenje završeno dana 10. siječnja 2025. godine.

Kako je tužitelj podnio odštetni zahtjev dana 22. studenog 2024. godine (list 11-12 spisa), a liječenje je dovršeno dana 10. siječnja 2025. godine nakon provedene fizikalne terapije što proizlazi iz Povijesti bolesti tužitelja od 10.01.2025. godine i nalaza i mišljenja vještaka to tuženik danom zaprimanja odštetnog zahtjeva i dostavljene medicinske dokumentacije nije mogao utvrditi visinu štete jer liječenje nije bilo dovršeno, ali je tuženik istu mogao utvrditi dostavom tužbu i medicinske dokumentacije dostavljene uz tužbu.

Slijedom navedenog sud je odbio tužbeni zahtjev tužitelja za isplatom zatezne kamate na dosuđeni iznos od 2.353,46 EUR od 23. studenog 2024. godine do 24. veljače 2025. godine (dan podnošenja tužbe), sve kao pod točkom II. izreke presude.

14. Na dosuđeni iznos u visini od 2.353,46 EUR tužitelju pripada i zatezna kamata tekuća od dana 24. veljače 2025. godine tj. od dana podnošenja tužbe sve kao pod točkom I. izreke presude. U ovoj pravnoj stvari sud je primijenio odredbu čl. 1103. ZOO-a kojom odredbom je propisano da tužitelj ima pravo na naknadu neimovinske štete od dana podnošenja pisanog zahtjeva tuženiku ili od dana podnošenja tužbe.

Stopa zatezne kamate na dosuđeni iznos utvrđena je do 31. srpnja 2015. sukladno odredbi čl. 29. st.2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05), a u smislu čl. 1165. ZOO/05, a od 1. kolovoza 2015. temelji se na odredbi čl. 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 78/15.) i čl. 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 114/22) i čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 156/2022).

15. Tuženik se protivi objektivnoj preinaci tužbe povišenjem tužbenog zahtjeva. Odredbom članka 190. stavka 1. ZPP-a, propisano je da tužitelj može do zaključenja prethodnog postupka preinačiti tužbu, dok je stavkom 2. propisano da nakon dostave tužbe tuženiku, za preinaku tužbe potreban je pristanak tuženika; ali i kad se tuženik protivi, sud može dopustiti preinaku ako smatra da bi to bilo svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama. Nadalje, odredbom članka 191. stavka 1. ZPP-a, propisano je da je preinaka tužbe promjena istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći.

Prema stajalištu ovog suda u ovoj konkretnoj pravnoj stvari nedopuštanjem objektivne preinake tužbe povišenjem tužbenog zahtjeva tužitelju se nameće ograničenje prava na pristup sudu i pravično suđenje zajamčenom odredbom čl. 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine – Međunarodni ugovori" broj 18/97, 6/99-pročišćeni tekst, 8/99 – ispr., 14/02 i 1/06; dalje Konvencija). Naime u svakom pojedinom slučaju primjenom testa razmjernosti potrebno je ispitati je li takvim ograničenjem narušena sama bit toga prava, odnosno dolazi li do povrede prava na pristup sudu. Tako u situaciji kada tužitelj u vrijeme podnošenja tužbe ne raspolaže svim odlučnim činjenicama potrebnim za postavljanje konačnog tužbenog zahtjeva, kao u ovom slučaju za naknadu štete, s obzirom da je objektivno postavljanje tužbenog zahtjeva bez prethodnog medicinskog vještačenja realno nemoguće, budući da je teško procijeniti visinu štete, već je u pravilu potrebno provesti medicinsko vještačenje i tek je tada moguće saznati sve odlučne činjenice vezane za visinu preplaćenih iznosa koju visinu tuženik osporava, nedopuštanje usklađenja tužbenog zahtjeva koje je uslijedilo odmah nakon provedenog vještačenja nije razmjerno legitimnom cilju iz odredbe čl. 190. st. 1. ZPP-a i rezultira povredom prava na pristup sudu. To iz razloga jer je legitimni cilj zabrane preinake tužbe nakon zaključenja prethodnog postupka onemogućavanje zlouporabe procesnih prava u cilju ubrzanja parničnog postupka, a objektivna preinaka tužbenog zahtjeva za isplatom odmah nakon provedenog

vještačenja, koje je utemeljeno na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, nije od utjecaja na dužinu trajanja postupka.

Sud pri tome ističe kako i Ustavni sud u svojoj odluci broj U-III-4474/2019 od 29. ožujka 2022. navodi da ograničenja ne smiju umanjiti pristup sudu na takav način ili do takve mjere da time bude narušena sama bit "prava na sud" (v., na primjer, odluku Ustavnog suda broj: U-III-215/2016 od 19. prosinca 2017.). Nadalje Ustavni sud navodi "... ograničenje neće biti spojivo s pravom na pošteno suđenje ako ne teži legitimnom cilju te ako ne postoji razuman odnos razmjernosti između upotrijebljenih sredstava i legitimnog cilja koji se nastoji ostvariti (usporedi, na primjer, predmet ESLJP-a *Stanev protiv Bugarske* [Vv], br. 36760/06, § 230, presuda od 17. siječnja 2012.)..." Pri tome je sud imao u vidu i odluku Europskog suda za ljudska prava u predmetu *Vugdelija protiv Republike Hrvatske* (Zahtjev br. 14692/18) od 20. veljače 2024. u kojem je zauzeto istovjetno stajalište o pravu pristupa sudu. Slijedom navedenog sud je odlučio kao u izreci ovog rješenja.

16. Sud je o zahtjevu za naknadu troškova postupka odlučivao na temelju odredbe čl. 154. stavak 2. ZPP-a. Sud je tužitelju priznao troškove i to za sastav odštetnog zahtjeva od 22.11.2024. g. u iznosu od 200,00 EUR, sastav tužbe od 24.02.2025.g. u iznosu 200,00 EUR (Tbr.7. točka 1. OT-a), sastav podneska od 09.05.2025.g. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr.8. točka 1. OT-a), pristup na ročište dana 06.10.2025.g. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. OT-a), sastav podneska od 09.01.2026.g. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr.8. točka 1. OT-a), pristup na ročište dana 10.03.2026.g. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9 točka 1. OT-a), pristup na ročište za objavu presude dana 23.04.2026.g. u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 9. točka 3. OT-a), ukupno 1.300,00 EUR te je priznat opravdan trošak PDV-a u iznosu od 325,00 EUR, ukupno 1.625,00 EUR, te je priznat predujam za medicinsko vještačenje u iznosu od 300,00 EUR, trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 33,18 EUR, trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 70,00 EUR, tako da tužitelju je priznat ukupan trošak u iznosu od ukupno 2.028,18 EUR.

Sud nije priznao tužitelju trošak za sastav podneska od 17.10.2025.g. u iznosu od 50,00 EUR, sastav podneska od 12.12.2025.g. u iznosu od 50,00 EUR, jer isti nisu bili nužni za vođenje postupka.

Odluka o zateznim kamatama na parnične troškove od presuđenja do isplate, dosuđena je prema čl. 151. ZID Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 80/22).

Tuženiku nije priznat trošak postupka jer tužitelj nije uspio u razmjerno neznatnim dijelu tužbenog zahtjeva.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 23. travnja 2026. godine

Sudac:
dr.sc. Ljiljana Matuško Antičić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude, nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno, putem ovog suda, u 4 istovjetna primjerka, u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa ove presude.

Dna:

1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30887-05b90**

Kontrolni broj: **0dde8-b509b-8dc0d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.